

Biblické texty:

Žalm 51,12-15: Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha. Jen mě neodvrhuj od své tváře, ducha svého svatého mi neber! Dej, ať se zas veselím z tvé spásy, podepři mě duchem oddanosti. Budu učit (nevěrné) tvým cestám a hříšníci se k tobě navrátí.

Marek 14,36: Ježíš řekl: „Abba, Otče, tobě je všecko možné; odejmi ode mne tento kalich, ale ne, co já chci, nýbrž co ty chceš.“

Lukáš 22,42: „Otče, chceš-li, odejmi ode mne tento kalich, ale ne má, nýbrž tvá vůle se staň.“

Matouš 5,20-22.27-28.33-34.37: Neboť vám pravím: Nebude-li vaše spravedlnost o mnoho přesahovat spravedlnost zákoníků a farizeů, jistě nevejdete do království nebeského. Slyšeli jste, že bylo řečeno otcům: ‚Nezabiješ! Kdo by zabil, bude vydán soudu.‘ Já však vám pravím, že již ten, kdo se hněvá na svého bratra, bude vydán soudu; kdo snižuje svého bratra, bude vydán radě; a kdo svého bratra zatracuje, propadne ohnivému peklu.

Slyšeli jste, že bylo řečeno: ‚Nezcizoložíš.‘ Já však vám pravím, že každý, kdo hledí na ženu chtivě, již s ní zcizoložil ve svém srdci.

Dále jste slyšeli, že bylo řečeno otcům: ‚Nebudeš přísahat křivě, ale splníš Hospodinu přísahy své.‘ Já však vám pravím, abyste nepřísahali vůbec; vaše slovo buď ‚ano, ano – ne, ne‘; co je nad to, je ze zlého.

Proměnění srdce

V dnešní části evangelia, která navazuje na Kázání na hoře, Ježíš pokračuje ve své výzvě, abychom žili v bezúhonnosti a čistotě srdce. Představme si tu situaci: Ježíš učí z úbočí hory. Zástup je rozptýlen po krajině – lidé všech věkových kategorií, někteří roztržití, někteří pozorní. Vnímejme váhu jeho slov, když zpochybňuje literu Zákona a volá své následovníky, aby se zaměřili ve svém uvažování k srdci, které je proměňováno zevnitř.

Kde bychom se v tom davu mohli nacházet my? Jaká je naše reakce? Které z Ježíšových slov, která jsme dnes slyšeli, nás nejvíce zasáhlo?

Ježíš volá lidi k živé víře, která je empatická, soucitná, která se nevymlouvá. Řídit se srdcem, soucitem, přátelstvím, láskou.

Vaše slovo buď ‚ano, ano – ne, ne‘; Věnujme čas přemýšlení, co znamená „ano“ a „ne“ v našem životě a položit si otázku: Jak může být mé srdce více v souladu s Boží pravdou?

Pomáhám jedné paní, která byla úzce spojena s mou rodinou, s mými rodiči. Mě znala jako malou holčičku, pak se vztahy přerušily, proč nevím. Před několika lety se mi ozvala, snad byla důvodem její maminka, která se na Mikulecké rozpomněla. Doprovázela jsem je obě a snažila se nějak pomoci, i když obě měly svou hlavu. Nakonec maminka ve vysokém věku přes 90 let zemřela. Náš vztah s paní pokračoval, pomáhala jsem v rámci možností s vyklízením věcí v bytě, ale vyčerpanost paní z několikaleté péče o ležící maminku se

projevila, vrátila se nějaký druh snad rakoviny, nevím přesně. Paní se léčila a střídala se období v nemocnici a doma. V téhle chvíli se stala nečekaně dědičkou po svém vzdáleném příbuzném a rozhodla se, že mi ho předá. Vcelku se podařilo zařídit všechny schůzky s notářem a vypadalo vše nadějně. Já si plánovala a těšila se, že s penězi budu moci přispět církvi, což byl náš společný záměr. Jenže její zdravotní stav se rychle zhoršil a vše se nepodařilo dotáhnout do konce. Paní zemřela a situace nabere nový směr. Jaký, to si ani nechci představovat.

A tak několik dní jsem byla taková nijaká, až mě pomohla slova, která jsem vybrala jako druhé čtení: Otče náš, ne má, nýbrž tvá vůle se staň.

Blížíme se k počátku postní doby, několika týdenní přípravy na velikonoční události. A mě se vybavuje krátký zpěv z dob studií: Srdce čisté stvoř mi, ó Bože, a ducha pravého utvoř v nitru mém.

Hodně toho můžeme udělat silou své vůle, ale srdce si proměnit nedokážeme. Proto letošní postní dobu mějme opakovaně na mysli prosbu: Stvoř mi, Bože, čisté srdce, obnov v mém nitru pevného ducha. Pak budeme souznít s Boží vůlí, ať nás potkávají sebevětší životní veletoce a zkoušky.